

Для підвищення конкурентоспроможності національної економіки необхідним є формування національної інноваційної системи, розширення інвестиційних можливостей для реалізації інноваційних проєктів. Але недостатній рівень бюджетного та позабюджетного фінансування розвитку авіатранспортної інфраструктури пов'язаний з невисокими обсягами інвестування галузі повітряних перевезень, особливо в умовах подолання негативних наслідків кризових явищ. Поступово підвищується роль приватного капіталу як одного із важливих фінансових джерел підтримки та розвитку інновацій в авіатранспортній сфері.

Також, урядом може бути знижений загальнодержавний податковий тягар, що накладається на авіапідприємства, як надавача послуг. Саме у цьому (скорочення бази оподаткування) полягала б державна субсидія у фонд розвитку вітчизняного повітряного транспорту. Ці заходи покликані реалізовувати державну політику щодо виведення повітряного транспорту із стану стагнації, підвищення безпеки авіатранспортного обслуговування, створення конкурентоздатного національного авіаперевізника, розвитку авіаперевезень, стандартизації взаєморозрахунків, підвищення економічної ефективності авіатранспортної діяльності.

Реалізація національної інвестиційної політики повинна забезпечити активізацію інвестиційно-інноваційної діяльності для ефективного розвитку пріоритетних галузей економіки, зокрема і цивільної авіації, на принципах партнерства держави та приватного сектору.

На даний час повітряний транспорт знаходиться на недостатньому рівні бюджетного та позабюджетного фінансування розвитку авіатранспортної інфраструктури України, що пов'язано з невисокими обсягами інвестування авіаційної галузі, особливо в умовах подолання негативних кризових явищ. Для підвищення конкурентоспроможності національної економіки необхідним є формування національної інноваційної системи, розширення інвестиційних можливостей для реалізації інноваційних проєктів.

Література

1. Постанова Кабінету Міністрів України "Про створення Державного спеціалізованого фонду фінансування загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність та участь України у міжнародних авіаційних організаціях" від 28 вересня 1993 р. № 819.

2. Баран Р.С. Аналіз методів підходу до традиційних схем фінансу-

вання авіатранспортного консорціуму в умовах державної підтримки розвитку авіапідприємництва в Україні //Тези доповіді на міжнародній НПК "Фінансові механізми активізації підприємництва в Україні"/ 1-3 листопада 2001 року. – Львів: ЛДФЕІ, 2001. – С.8.

3. Брезіцька О.В. Передумови формування стратегічних напрямів розвитку авіатранспортних підприємств / О.В. Брезіцька // Економіка, фінанси, право. – 2009. – №10. – С. 6-11.

УДК 347.823.213(043.2)

Устинова І.П.,
к.ю.н., доцент
Чушенко І.М.,
студентка,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ВІДПОВІДНО ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

З часів обрання Україною зовнішньополітичним пріоритетом інтеграцію до ЄС особливої актуальності набуло питання приведення нормативно-правових актів України у відповідність до законодавства ЄС. Податкове право є однією з галузей національного законодавства, яке Україна зобов'язалася узгодити з європейським інтеграційним правом.

Відповідно до Конституції України (ст.1) Україна є соціальною правовою державою[1, с.1]. Отже, її податкова система має відповідати вимогам соціальної держави щодо рівня фінансування суспільних благ, із визначенням відповідно до цього рівня перерозподілу ВВП, який забезпечуватиме формування фінансових ресурсів, достатніх для виконання конституційно закріплених функцій держави та гарантій громадян на достатній життєвий рівень.

Податкова система України є однією з найменш ефективних і найгромадізкіших у світі. Сучасна податкова система нашої країни позбавлена стимулювальної основи, яка в нинішніх умовах розвитку повинна розкриватися у взаємозв'язку всіх основних функцій оподаткування [2, с. 96].

На цей час в Україні діє податкова система, яка за своїм складом та структурою подібна до податкових систем розвинутих європейських

країн. Закони з питань оподаткування розроблено з урахуванням норм європейського податкового законодавства, а також аспектів податкової політики ГАТТ/СОТ та інших міжнародних економічних організацій.

Проте, на відміну від країн Європейського Співтовариства податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, не сприяє зростанню економічної активності суб'єктів господарювання. Існуюча система формування державних доходів відображає недосконалість перехідної економіки та має переважно фіскальний характер. Ринкове реформування економіки супроводжувалося неодноразовими спробами удосконалити податкову систему шляхом прийняття окремих законодавчих актів, що були недостатньо адекватними стану економіки, характерними рисами яких є неузгодженість окремих норм, наявність значних обсягів тіньових оборотів.

На нашу думку наявна податкова система України характеризується такими негативними рисами: нормативно-правові акти з питань оподаткування є складними, окремі законодавчі норми – недостатньо узгодженими; витрати на адміністрування окремих податків є більшими порівняно з доходами бюджету, що формуються за рахунок їх справляння; механізм митно-тарифного регулювання не дає можливості оперативно реагувати на зміни кон'юнктури світового ринку та структури економіки в Україні [3, с.3].

Найбільша проблема у податково-бюджетній сфері нашої країни – гіперцентралізація. На сьогодні 80 % усіх бюджетних ресурсів надходить до центрального державного бюджету і тільки 20 % залишається на всіх місцевих бюджетах.

Положення Податкового Кодексу спрямовані насамперед на вдосконалення адміністрування податків, зниження податкового навантаження на підприємство та створення стимулів для інноваційно-технологічного розвитку вітчизняної економіки, але, на наш погляд, Кодекс не враховує зниження податкових ставок, а також спрощення механізму обчислення податків та не стимулює розвитку бізнесу та підвищення ефективності виробництва.

На нашу думку, основним недоліком чинної податкової системи є її спрямування на подолання дефіциту бюджету шляхом вилучення доходів господарюючих суб'єктів. Прослідковується відсутність чіткого взаємозв'язку податкової системи з розвитком економіки і діяльністю безпосередніх її суб'єктів. Це, у свою чергу, призвело до того, що податкова система розвивається відірвано від безпосередніх суб'єктів оподат-

кування. Підприємства зацікавлені в отриманні мінімального прибутку, щоб уникнути надмірного податкового тиску.

Отже, метою реформування податкової системи України має бути створення податкової системи, сприятливої для економічного зростання. Вважаємо, що основними завданнями податкової реформи в Україні повинні бути: формування нового інституційного середовища оподаткування, що, у свою чергу, забезпечить сприятливе для реалізації принципу рівності всіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації, формування відповідального ставлення платників до виконання своїх податкових зобов'язань; підвищення фіскальної ефективності податків за рахунок розширення податкової бази, покращання адміністрування, зменшення масштабів ухилення від сплати податків; підвищення регуляторного потенціалу податкової системи на основі запровадження інноваційно-інвестиційних преференцій з податку на прибуток підприємств.

Отже, основою реформування податкової системи України має бути визнання того факту, що в цілому податкова система України вже склалася і не дивлячись всі свої недоліки не повинна розглядатись як така, що має підлягати докорінному реформуванню. Тобто, створення нової законодавчої бази у сфері оподаткування повинно віддзеркалювати традиції існуючої податкової системи та відповідати світовим та європейським тенденціям розвитку податкових систем.

Література

1. Конституція України: [Текст]: офіц. текст: [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. із змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 р.: станом на 1 січня 2006 р.]. – К.: Мін-во Юстиції України, 2012. – 124 с.
2. Майстренко О. Деякі питання вирішення колізій у податковому законодавстві України / О. Майстренко // Право України. – 2005. – № 9. – С. 95-99.
3. Германова О. Автоматичному відшкодуванню – бути! / О. Германова // Вісник податкової служби України. – 2011. – № 11. – С. 3-4.